Несе киця на хвості
Три калачі золоті.

Один калач буде мати
Моя мати.

Другий калач для тата
Несе киця хвостата.

Третій калач для сестри.
То вже три.

Що ж, для всіх не вистача —
Буду я без калача.

Киця каже: — Пробач —
Загубився твій калач.

Сестра каже: — Тихо! Цить!
Дам тобі свого вкусить!

Тато каже: — Сину!
Бери мого половину!

Мати каже: — Не плач!
Бери собі мій калач!

А я вибігаю з хати
Калача свого шукати.

Через гори, через луки
Стежкою біжу навскач...

Гей, куди ж це закотився
Мій калач?